IX Piątek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mk* 12,35-37): Nauczając w świątyni, Jezus zapytał: «Jak mogą twierdzić uczeni w Piśmie, że Mesjasz jest Synem Dawida? Wszak sam Dawid mówi w Duchu Świętym: Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół Twoich pod stopy Twoje. Sam Dawid nazywa Go Panem, skądże więc jest [tylko] jego synem?» A wielki tłum chętnie Go słuchał.

«Sam Dawid nazywa Go Panem»

P. Josep LAPLANA OSB Monje de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Judaizm wie, że Mesjasz musi być “synem Dawida” i zapoczątkować nową erę Królestwa Bożego. My chrześcijanie “wiemy”, że Mesjasz Syn Dawida to Jezus Chrystus, i że to Królestwo już się rozpoczęło —jak ziarno, które rodzi się i rośnie— i stanie się widoczną i promienną rzeczywistością, gdy Jezus powróci na końcu czasów. Ale już teraz Jezus jest Synem Dawida i pozwala nam żyć “w nadziei” dobra królestwa mesjańskiego.

Tytuł “Syn Dawida” zastosowany wobec Jezusa Chrystusa jest częścią rdzenia Ewangelii. Przy Zwiastowaniu Maryja otrzymała tą wiadomość: «Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca» (Łk 1,32-33). Biedni, którzy prosili Jezusa o uzdrowienie wołali: «Synu Dawida, ulituj się nade mną!» (Mk 10,48). Przy Jego uroczystym wjeździe do Jerozolimy Jezus został okrzyknięty: «Błogosławione królestwo ojca naszego Dawida, które przychodzi» (Mk 11,10). Starożytna księga Didache dziękuje Bogu «świętą winorośl Dawida, sługi Twego, którą nam poznać dałeś przez Jezusa, sługę Swego».

Ale Jezus jest nie tylko synem Dawida, ale również Panem. Jezus uroczyście potwierdza to, cytując Dawidowy Psalm 110, niezrozumiały cytat dla Żydów: jako że jest niemożliwe, żeby syn Dawida był “Panem” swego ojca. Święty Piotr, świadek zmartwychwstania Jezusa, widział jasno, że Jezus stał się “Panem Dawida”, bo «Dawid umarł i został pochowany w grobie, który znajduje się u nas aż po dzień dzisiejszy (...). Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami» (Dz 2,29-32).

Jezus Chrystus, «pochodzący według ciała z rodu Dawida, a ustanowiony według Ducha Świętości przez powstanie z martwych pełnym mocy Synem Bożym» jak mówi, Święty Paweł (Rz 1,3-4), stał się centrum, które przyciąga serca wszystkich ludzi, a przez to delikatne przyciąganie realizuje swoje panowanie nad wszystkimi ludźmi, którzy kierują się ku Niemu z miłością i ufnością.